

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Č. a.s. B.**, M., B., IČO: X.
proti žalovanému
v 1/ rade: **JUDr. I.S.**, H., K., správca konkurznej podstaty úpadcu **K.I., spol. s r.o. K.**,
žalovanému v 2/ rade: **Ing. H.K.**, L., K., žalovanému v 3/ rade: **Ing. V.K.**, L., K.,
žalovanému v 4/ rade: **Ing. J.M.**, Š., K., správca konkurznej podstaty úpadcu **F.V., s.r.o. K.**,
o určenie pravosti prihlásenej pohľadávky, na odvolanie žalobcu, žalovaného v 1/ rade,
v 3/ rade a Ing. I.V. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.03.2010, č. k.
13 Cb 767/2000-304, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa
31.03.2010, č. k. 13 Cb 767/2000-304 **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

Odvolanie žalovaného v 1/ rade a Ing. I.V. **odmieta**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému 2/ trovy konania vo výške 24,80 Eur, žalovanému 3/ trovy konania vo výške 8,20 Eur, žalovanému 4/ trovy konania vo výške 16,60 Eur.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca sa svojim návrhom domáhal, aby súd určil, že jeho pohľadávka vo výške 493 287 324,58 Sk je zistená a v konkurze, sp. zn. K 249/98m vedenom proti úpadcovi **K.I., spol. s r.o. K.**, so sídlom N., K., IČO: X., jej patrí právo na oddelené uspokojenie v zmysle § 28 Zákona o konkurze a vyrovnaní. Na prieskumnom pojednávaní žalovaní pohľadávku popreli.

Prihlásená pohľadávka je zabezpečená záložnými zmluvami: zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam - K. z 27.1.1993, nehnuteľnosť je zapísaná na LV č. X k. ú. K. a zmluvou o záložnom práve č. 14/92 zo dňa 23.3.1992.

Súd po vykonanom dokazovaní uzavrel, že ako dôkaz o preukázaní uplatnenej pohľadávky žalobca označil úverové zmluvy a žaloby podané o zaplatenie nesplateného úveru s príslušenstvom. Označené skutočnosti nepreukazujú, že výška uplatnenej pohľadávky nevyplýva z predložených úverových zmlúv a ani z podaných žalôb, o ktorých nebolo rozhodnuté pre prerušenie konania. Uplatnená pohľadávka pozostáva z úrokov vzniknutých z viacerých zmlúv a nie je preukázané, v akej výške a za aké obdobie vznikli žalobcom uplatnené jednotlivé nároky. Pretože nebolo preukázané, že žalobca má voči úpadcovi pohľadávku v uplatnenej výške, súd žalobu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súdu podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobca, žalovaná v I/ rade, žalovaná v 3/ rade a Ing. V.

Žalovaná v I/ rade v podrobnom a obšírnom odvolaní navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel alebo, aby ho zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie. Tvrdí, že jeho závery nevychádzajú z vykonaného dokazovania, ako ho usmernil Najvyšší súd SR, sú v rozpore s listovými dôkazmi. Podľa nej jeho odôvodnenie sa nevysporiada s predloženými dôkazmi, ignoruje objektívne skutočnosti vyplývajúce z objektívnych dôkazov.

Popiera pravdivosť niektorých údajov, ktoré súd označuje ako vyjadrenia účastníkov, ktoré dokonca súd ako také cituje.

Podľa nej je žalobu zamietajúci výrok napadnutého rozsudku výsledkom takýchto údajov a skutočností, že súd z nich vyvodil nesprávny záver, že žalobca nepreukázal, že má proti úpadcovi pohľadávku v uplatnenej výške.

Považuje napadnutý rozsudok za nezákonný, zmätočný a nepreskúmateľný a navyše nerešpektujúci záväzný právny názor odvolacieho súdu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je podľa nej v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p.

Svoje tvrdenia a opodstatnenosť námietok preukazuje pripojenými alebo presne označenými dôkazmi.

Rovnako obšírne a podrobné je aj odvolanie žalobcu a aj on navrhuje napadnutý rozsudok buď zmeniť tak, že odvolací súd žalobe vyhovie alebo aby ho zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Uvádza podrobne skutkový stav od vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu v roku 1998 a konanie na prieskumnom pojednávaní dňa 11.9.2000, na ktorom prihlásil svoju pohľadávku, ktorú žalovaná v I/ rade v časti uznala s právom na oddelené uspokojenie, v časti uznala v 4. triede a v časti poprela.

Poukazuje na rozsudky ktorými príslušné súdu rozhodli v sporoch týkajúcich sa spornej pohľadávky. Uvádza tiež ďalšie dôkazy, s ktorými sa súd I. stupňa vôbec nezaoberal a ak, tak ich nesprávne vyhodnotil.

Žalovaný v 4/ rade vo vyjadrení k žalobcovmu odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

Žalovaní v 2/ a 3/ rade v 47 stranovom vyjadrení k odvolaniu žalobcu i žalovanej v I/ rade navrhli napadnutý rozsudok potvrdiť.

Čo do odvolania žalobcu, nepovažujú žalobcu za aktívne legitimovaného na jeho podanie. Vychádzajú zo skutočnosti, že odvolanie zo dňa 06.07.2010 bolo súdu doručené dňa 07.07.2010 a z návrhu na zámenu účastníkov konania podaného Ing. V., podľa ktorého všetky práva k vymáhanej pohľadávke prešli zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29.06.2010 na neho.

Spochybnujú tiež niektoré konkrétne údaje, ktoré žalobca a žalovaná v I/ rade uvádzajú v odvolaniach.

Obšírne a podrobne sa zaoberajú vyhlásením žalovanej v I/ rade ako správkyne konkurznej podstaty spol. K., s.r.o. o tom, že táto spoločnosť nemala ku dňu vstupu do konkurzu žiaden majetok.

Čo do námietky žalobcu v odvolaní, že súd nevypočul žalovaného v 4/ rade uvádzajú, že tento na pojednávaní dňa 24.02.2010 uviedol, že nemá k veci čo dodať a navrhol, aby súd rozhodol na základe spisového materiálu, z čoho podľa nich vyplýva, že sa stotožnil s doterajšími úkonmi spol. F.V., s.r.o. ako popierajúceho veriteľa.

Podrobne sa zaoberajú aj ďalšími námietkami žalobcu v odvolaní a rovnako podrobne a jednotlivo sa vyjadrujú k námietkam a tvrdeniam v odvolaní žalovanej v I/ rade.

Ing. I.V. oprel prípustnosť svojho odvolania o ust. § 7 ods. 4 ZKV a zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 25.06.2010, ktorou mu Č., a.s., B., teda žalobca v spornej veci, postúpil v spore uplatnenú pohľadávku, čo konkurznému súdu údajne kvalifikovane oznámili dňa 30.06.2010. Žiaden dôkaz o týchto skutočnostiach nepredložil.

Čo do obsahu odvolania stotožnil sa s podaním, ktoré ako odvolanie podala Č., a.s. prostredníctvom svojho advokáta.

Žalovaná v 2/ rade sa odvolala proti výroku o náhrade trov konania a navrhla ho zmeniť tak, že jej odvolací súd prizná náhradu trov konania v sume 472,11 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok treba zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa na ďalšie konanie. Odvolací súd konštatoval, že odôvodnenie rozsudku nespĺňa náležitosti § 157 ods. 2 O.s.p.

Zo spisu vyplýva, že súd I. stupňa rozhodol o žalobe podanej dňa 06.10.2000 rozsudkom zo dňa 25.03.2003, č. k. 13 Cb 767/00-93 tak, že určil, že sporná pohľadávka žalobcu vo výške 493 287.324,58 Sk je zistená a v konkurze, sp zn. K 249/98, vedenom proti úpadcovi K.I., spol. s r.o., K., so sídlom: N., K., IČO: X. jej patrí právo na oddelené uspokojenie v zmysle § 28 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších zmien a doplnení.

Podľa odôvodnenia tohto rozsudku na prieskumnom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 11.09.2000, správkyňa konkurznej podstaty, t. j. žalovaná v 1/ rade, z uplatneného nároku žalobcom v sume 493 287 324,58 Sk s právom na oddelené uspokojenie uznala sumu vo výške 314 745 034,33 Sk v 4. triede a poprela sumu 128 090 413,24 Sk.

Žalovaní v 3/ a 4/ rade ako veritelia č. 5 a 6 a v 7/ rade ako veriteľ č. 7, uvedení vo veriteľskom zväzku konkurzného spisu, popreli celý nárok žalobcu bez udania dôvodov.

Súd konštatoval, že v prejednávanom prípade žalovaná v 1/ rade - správkyňa konkurznej podstaty uznala v plnom rozsahu žalobcom upravený žalobný nárok a z tohto hľadiska by bolo možné konštatovať, že ide vo vzťahu k nej o rozsudok na základe uznania.

Žalovaní v 3/, 4/ a 5/ rade sa ako veritelia nedomáhali žiadneho právneho dôvodu, na základe ktorého popreli pohľadávku žalobcu, a to ani na prieskumnom pojednávaní, ani na pojednávaní v tomto incidenčnom spore, pričom žalovaní v 3/ a 4/ rade svojimi prejavmi potvrdili, že netrujú na popretí spornej pohľadávky.

Odvolací súd na základe odvolania žalovaného v 4/ rade (F.V.), pôvodne žalovaný v 5/ rade, tento rozsudok zrušil uznesením zo dňa 29.04.2005, (sp. zn. 6 Obo 176/03 čl. 244) a vec vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Podľa záveru odvolacieho súdu súd I. stupňa sa len oboznámil s obsahom spisu, nevykonal žiadne dokazovanie. Podľa mienky odvolacieho súdu z obsahu zápisnice z prieskumného pojednávania nemožno vyvodit' nezákonný postup odvolateľa pri popretí pohľadávky. S poukazom na ust. § 23 ods.1 ZKV odvolací súd zrušil celé rozhodnutie súdu I. stupňa.

Napadnutý rozsudok vydal súd I. stupňa na základe tohto uznesenia odvolacieho súdu.

Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že navrhnutými dôkazmi sa súd vysporiadal v jedinom odseku na st. 3. Uvádza: ako dôkaz o preukázaní uplatnenej pohľadávky žalobca označil úverové zmluvy a žaloby podané o zaplatenie nesplateného úveru s príslušenstvom uplatnenej pohľadávky nepreukazujú, výška uplatnenej pohľadávky nevyplýva z predložených úverových zmlúv a ani z podaných žalôb, o ktorých nebolo rozhodnuté pre prerušenie konania. Uplatnená pohľadávka pozostáva z úrokov vzniknutých z viacerých zmlúv a nie je preukázané, v akej výške a za aké obdobie vznikli žalobcom uplatnené jednotlivé nároky. Pretože nebolo preukázané, že žalobca má voči úpadcovi pohľadávku v uplatnenej výške, súd žalobu zamietol.

Odvolací súd z tohto dôvodu musí konštatovať, že súd I. stupňa sa usmernením odvolacieho súdu zo dňa 29.04.2005 neriadil. Odvolací súd preto len uvádza niektoré skutočnosti, ktorými sa dokazovanie malo, resp. ktorých sa odôvodnenie malo týkať, pričom zdôrazňuje že súd I. stupňa v novom konaní sa musí náležite venovať dôvodom uvádzaným v odvolaniach a svoje závery odôvodniť. Týka sa to nielen tvrdení a námietok proti napadnutému rozsudku zo dňa 31.03.2010, ale aj tvrdení a námietok vznesených v odvolaniach žalovaného v 3/ a 5/ rade proti rozsudku súdu I. stupňa zo dňa 25.03.2003.

V prvom rade súd I. stupňa musí vyriešiť otázku aktívnej legitímácie Ing. V. v spore. Ten totiž vo svojom odvolaní síce tvrdí, že mu žalobca postúpil spornú pohľadávku, nijaké dôkazy o tom však nepredložil. Odvolací súd z dôvodu zrýchlenia a zhospodárnenia konania ponechal riešenie tejto otázky na súd I. stupňa.

Zo spisu vyplýva, že po vrátení veci prvostupňovému súdu na nové konanie tento vyzval žalobcu (č. I. 262), aby v lehote 10 dní predložil špecifikáciu uplatneného nároku a relevantné dôkazy. Poukázal na to, že prihlásená pohľadávka je uplatnená na základe viacerých úverových zmlúv. Žiadal preto, aby žalobca súdu predložil špecifikáciu podľa jednotlivých zmlúv s uvedením istiny z každej zmluvy a s uvedením výšky úrokov, obdobia, za ktoré sú tieto úroky uplatnené a z akej istiny sú uplatnené. Odpoveďou na túto výzvu bolo podanie Č., a.s. (č. I. 263), ktorým sa táto domáhala svojho vstupu do konania namiesto pôvodného žalobcu s tým, že po rozhodnutí súdu, ktorým tomuto návrhu vyhovie a po oboznámení sa s obsahom spisu a relevantnými zmluvnými dokumentmi predloží Č., a.s. súdu požadované dôkazy a špecifikáciu prihlásenej pohľadávky. Uznesením zo dňa 05.05.2009 súd vstup
Č., a.s., B.
do konania namiesto pôvodného žalobcu pripustil, žalobca však do vyhlásenia napadnutého rozsudku na pojednávaní žiadnu špecifikáciu prihlásenej pohľadávky ani doplnenie listinných dôkazov neuskutočnil a súd nijako splnenie výzvy neurogoval.

Podaním zo dňa 25.11.2002 žalovaní Ing. K. a Ing. K. vzali späť popretie prihlásenej pohľadávky veriteľa Č., a.s. V odôvodnení napadnutého rozsudku nie je o tom ani zmienka, hoci vyjadrenie v odvolaní proti rozsudku zo dňa 25.03.2003 nasvedčuje, že svoje stanovisko zmenila.

Odvolanie je prostriedkom, ktorý Občiansky súdny poriadok upravuje na zabezpečenie spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov v zmysle § 1 O.s.p. To značí, že právo podať odvolanie patrí len tomu účastníkovi, ktorému bola rozhodnutím súdu spôsobená určitá ujma. Za ujmu však v rozhodovanom prípade nemožno považovať okolnosť, že súd I. stupňa vzhľadom na ust. § 23 ods. 1 ZKV musel žalobu pre stanovisko žalovaného v 4/ rade zamietnuť, aj keď žalovaná v 1/ rade jeho pohľadávku v upravenom petite uznala.

Odvolanie žalovanej v I/ rade odvolací súd odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. Žalovaná v I/ rade, keďže súd žalobu zamietol, bola v konaní úspešná.

Odvolací súd odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. aj odvolanie Ing. V., pretože ešte svoju aktívnu legitimáciu nepreukázal.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. decembra 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcssová